Dosarul nr.2-14216/24
2-24121550-12-2-28022024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 decembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Caraman Adriana
Cu participarea:
Interpretului Ghenciu Rodica, Rusu Elena

în sediul instanței, în ședință publică, a examinat cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Instituția Timpurie nr.26 privind încasarea penalității, prejudiciul moral și cheltuielile de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

1. La 24 octombrie 2024, ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituția Timpurie nr.26 privind încasarea penalității în sumă de 4856,40 de lei, în temeiul art. 330 alin. (2) din Codul muncii, a prejudiciul moral în sumă de 3800,00 de lei, și cheltuielile de judecată în sumă totală de 700,00 de lei, compuse din plata taxei de timbru în sumă de 200,00 de lei, și cheltuielile suportate pentru asistența juridică în sumă de 500,00 de lei, iar în total suma de 9356,40 de lei.
2. În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contractului individual de muncă a fost încadrat în câmpul muncii la Instituția Timpurie nr.26, și a activat în această instituție în funcție de paznic până la 1 ianuarie 2024, iar la 1 ianuarie 2024, raportul de muncă dintre el și Instituția pârâtă a fost încetate în mod ilegal fapt confirmat prin Ordinul nr.68-p din 1 ianuarie 2024, semnat de administrator.
3. Astfel, nefiind de acord cu Ordinul administratorului nr.68-p din 1 ianuarie 2024, a contestat acest act în instanța de judecată, solicitând anularea Ordinului nr.68-p din 1 ianuarie 2024, restabilirea în funcție, cu încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 1 ianuarie 2024 – 2 august 2024.

4. Menționează că, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-4349/24 din 2 august 2024, acțiunea a fost admisă, s-a anulat Ordinului nr.68-p din 1 ianuarie 2024 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, ***** a fost restabilit în funcție, cu încasarea din contul Instituției Timpurie nr. 26 în beneficiul lui ***** a salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 1 ianuarie 2024 – 2 august 2024, în sumă de 26 600,00 de lei.
5. Specifică că, Hotărârea menționată nu a fost contestată de către părți, astfel, devenind definitivă și irevocabilă, prin neexercitarea de către părți adeptului de atacare.
6. Relatează că, Instituția pârâtă, nu a executat benevol și în termenul Hotărârea judecătorească, contrar prevederilor art. 256 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, iar din acest motiv a solicitat instanței de judecată să-i fie eliberat Titlul executoriu, pe care la primit abia la data de 4 octombrie 2024.
7. Reclamantul remarcă faptul că, după emiterea Hotărârii judecătorești, a primit prima tranșă în cuantum de 3800,00 de lei, de la Instituția Timpurie nr. 26, tocmai la data de 9 septembrie 2024, cu mare întârziere, și nă cătând la faptul că Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 august 2024, în partea reintegrării în serviciu a salariatului concediat ilegal și în partea achitării unui salariu mediu lunar în sumă de 3800,00 de lei, urma a fi executată imediat.
8. Susține că, Instituția pârâtă, i-a achitat un salariu mediu în sumă de 3800,00 de lei, cu întârziere, adică nu la 3 august 2024, ci la 9 septembrie 2024, astfel, reclamantul se consideră îndreptățit de a solicita penalitatea pentru perioada de întârziere.
9. Relatează că, a apelat la data de 7 octombrie 2024, cu cerere de achitare sancțiunilor pentru perioada 03 august 2024 – 07 octombrie 2024, de reținere a plaților, solicitând achitarea sumei de 4856,40 de lei, potrivit stipulărilor art. 330 al. (2) din Codul muncii.
10. Cu privire la prejudiciul moral pretins a fi încasat de la pârâtă, reclamantul susține că de la începutul conflictului și până în prezent, primit în adresa sa diferite amenințări care pot fi probate prin înregistrări audio a convorbirilor cu administrația Instituției pârâte.
11. Menționează că, administratorul nu i-a comunica, dar tocmai a strigat în cu gura mare, promițându-i că o să scape de el cu orice măsură și o să-i pună pe umerele lui toate neajunsurile și pierderile materiale ale instituție. La fel, a indicat că administratorul interzice colegilor să comunice cu el, iar nemijlocit șefului său i-a dat indicație de a atrage atenție deosebită în privința efectuării controlului asupra îndeplinirii angajamentelor de serviciu, astfel, la moment lucrează într-un stres.
12. Relatează că, a întreprins toate măsurile pentru soluționarea situației pe cale amiabilă, și anume s-a adresat cu cerere către reclamat, în mod oficial prin intermediul Poștei Moldovei, fapt confirmat prin chitanța de pală și avizul poștal nr. DS8011947989AS din 9 octombrie 2024, însă fără un efect pozitiv.

13. Menționează că, a fost nevoit să apeleze către un avocat pentru asistenta juridică, căria i-a achitat suma de 500,00 de lei, cheltuieli care potrivit art. 96 din Codul de procedura civilă, urmează a fi încasate din contul părții care a pierdut procesul.
14. *Inter alia*, acțiunea este întemeiată pe art. 329, 330 alin. (2) din Codul muncii, art. 5, 83, 85, 90, 94, 166-167, 243 din Codul de procedură civilă, art. 6 CEDO.
15. La 27 noiembrie 2024, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, reprezentantul Direcției Educație, Tineret și Sport a sectorului Buiucani, Votcariov Alexandr a depus referință la cererea de chemare în judecată prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.
16. Instanța, analizând conținutul referinței și solicitările formulate, concluzionează că acestea nu pot fi reținute și nu vor constitui baza emiterii hotărârii în acest caz, întrucât Direcția Educație, Tineret și Sport a sectorului Buiucani nu are calitatea de parte în proces.
17. Mai mult, Direcția Educație, Tineret și Sport a sectorului Buiucani nu a solicitat intervenția în proces nici prin referința depusă la cererea de chemare în judecată, nici printr-o cerere separată.
18. De asemenea, instanța nu a identificat temeiuri pentru a stabili coparticiparea procesuală obligatorie a Direcției Educație, Tineret și Sport a sectorului Buiucani în acest proces.
19. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2024, cererea de chemare în judecată depusă de de ***** către Instituția Timpurie nr.26 privind încasarea penalității, prejudiciul moral și cheltuielile de judecată, a fost stabilită în procedura generală contencioasă, cu numirea ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare pentru 28 noiembrie 2024, ora 11:20. (f.d.16)

Elucidarea poziției și prezenței participanților la proces:

20. În ședință de judecată, reclamantul ***** s-a prezentat, a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acesteia.
21. Concomitent a indicat că, solicită încasarea penalității pentru perioada 3 august 2024 – 7 octombrie 2024, iar din suma de 26 000,00 de lei, stabilită de către instanța de judecată prin hotărâre, la 9 septembrie 2024, a fost achitată suma de 3 800,00 de lei. În susținerea pretenției privind încasarea prejudiciului moral, a invocat că are un salariu mic, are la întreținere un copil minor și din aceste motive solicită și repararea prejudiciului moral. Suplimentar, a invocat că din partea conducerii Instituției pârâte a fost amenințat că va fi concediat în orice moment la dorința lor, deoarece el este un nimeni. A relatat că, după ce a avut câștig de cauză în instanța de judecată, directoarea Instituției pârâte i-a luat cheia de la încăperea unde își schimba hainele, i-a dat un scaun și i-a comunicat că anume acolo este locul lui de muncă. Tot atunci, directoarea i-a comunicat că nu va fi angajat pe mult timp, îi va lua casa și el va lucra împreună cu

copilul său în stradă, iar atunci când mergea la directoare cu anumite întrebări, ea îi reproșa că sunt stabilite anumite ore pentru întrevederi și să le respecte, refuzând să discute cu el în limba rusă, deși cunoștea cu certitudine despre faptul că el nu cunoaște limba română.

22. În ședință de judecată, reprezentantul reclamantului *****, avocatul Timofeeva Snejana s-a prezentat, a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii pe motivele de fapt și de drept indicate.
23. În ședință de judecată reprezentantul pârâtei Instituția Timpurie nr. 26 nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul și ora ședinței de judecată. (f.d.18) Astfel, instanța de judecată ținând cont de faptul că pârâta a fost citată legal, audiind opinia participanților la proces a considerat posibil și a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantul pârâtei.

Aprecierea instanței de judecată a argumentelor părților și cadrul legal aplicabil situației litigioase:

24. Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia a admite parțial cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.
25. Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
26. În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
27. Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.
28. Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Abină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33).
29. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi

obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

30. Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
31. Din materialele dosarului instanța de judecată a stabilit că reclamantul ***** este angajat în cadrul Instituției Timpurie nr. 26, în funcția de paznic, fiind restabilit în această funcție prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 august 2024. (f.d.7)
32. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 2 august 2024, acțiunea reclamantului ***** a fost admisă. S-a dispus anularea ordinului nr. 68p din 1 ianuarie 2024 privind încetarea contractului individual de muncă. Instanța a hotărât restabilirea reclamantului ***** în funcția de paznic la Instituția Timpurie nr. 26 și încasarea din contul instituției, în beneficiul reclamantului, a salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu (1 ianuarie 2024 – 2 august 2024), în cuantum de 26 600,00 de lei, cu achitarea contribuțiilor obligatorii prevăzute de lege.
33. Totodată, în temeiul art. 256 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, hotărârea urma să fie executată imediat în ceea ce privește reintegrarea în funcție a salariatului concediat ilegal și plata unui salariu mediu lunar în cuantum de 3 800,00 de lei.
34. Instanța a constatat că, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 2 august 2024, a devenit irevocabilă la data de 3 septembrie 2024, acest fapt este confirmat prin mențiunea consemnată în partea de jos a hotărârii, precum și din conținutul titlului executoriu emis în baza acesteia. (f.d.8)
35. Concomitent din materialele dosarului instanța constată că, pârâta Instituția Timpurie nr. 26, în vederea executării hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 august 2024, a emis ordinul nr. 379/v abia la data de 2 septembrie 2024, deși aceasta urma să fie executată imediat în partea ce privește restabilirea reclamantului ***** în funcție și plata unui salariu mediu lunar în valoare de 3.800,00 de lei. (f.d.9)
36. Conform extrasului de cont curent al reclamantului *****, eliberat la 18 octombrie 2024 de BC „Moldindconbank” S.A., se atestă că prima plată salarială în contul reclamantului ***** a fost efectuată de către pârâta Instituția Timpurie nr. 26, la data

de 9 septembrie 2024, în sumă de 6 448,71 de lei, iar următoarea plată a fost realizată la data de 8 octombrie 2024, în sumă de 21 733,62 de lei. Aceste fapte sunt confirmate, de asemenea, prin copiile fișelor personale ale reclamantului, emise pentru lunile august 2024 și septembrie 2024. (f.d.10-12)

37. Referitor la cerința privind încasarea de la Instituția Timpurie nr. 26, în beneficiul reclamantului *****, a penalității în sumă de 4 856,40 de lei, calculată ca 0,3% din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 3 august 2024 și până la data de 7 octombrie 2024, instanța reține următoarele:
38. Conform art. 330 alin.(2), din Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.
39. Totodată, conform art. 332 alin. (1) din Codul muncii, cererea scrisă a salariatului privind repararea prejudiciului material şi celui moral se prezintă angajatorului. Angajatorul este obligat să înregistreze cererea respectivă, s-o examineze şi să emită ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) corespunzător în termen de 10 zile calendaristice din ziua înregistrării acesteia, aducîndu-l la cunoştinţă salariatului sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării.
40. Instanța constată că la data de 7 octombrie 2024, reclamantul ***** a formulat o cerere prin care a solicitat pârâtei, Instituția Timpurie nr. 26, achitarea sumelor stabilite prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 2 august 2024, precum și suma de 4 856,40 de lei cu titlu de prejudiciu pentru reținerea nejustificată a plăților stabilite de instanță. (f.d.13)
41. Din copia avizului de recepție seria nr. DS8011947989AS rezultă că cererea reclamantului a fost recepționată de Instituția Timpurie nr. 26 la data de 9 octombrie 2024. (f.d.14)
42. Prin urmare, ținând cont de normele legale supra menționate și de circumstanțele cauzei stabilite, instanța constată cerința reclamantului privind încasarea penalității pentru reținerea nejustificată a plăților salariale a fi întemeiată, întrucât pârâta nu a prezentat nicio probă contrarie, deși aceasta era obligația sa.
43. În consecință, având în vedere cuantumul salariului de bază mediu stabilit prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 2 august 2024, pentru funcția deținută, în valoare de 3 800,00 de lei, precum și salariul mediu pentru absența forțată de la serviciu, stabilit pentru perioada 1 ianuarie 2024 – 2 august 2024, în sumă de 26 600,00 de lei, instanța va admite parțial cererea reclamantului și dispune încasarea penalităților de la pârâta Instituția Timpurie nr. 26, după cum urmează:

– Pentru perioada 3 august 2024 – 9 septembrie 2024 (data la care a fost efectuată prima plată salarială), penalitatea de 0,3% din suma de 3 800,00 lei pentru fiecare zi de întârziere (37 zile), în total suma de 421,80 lei (3 800 * 0,3% * 37);

– Pentru perioada 3 septembrie 2024 – 7 octombrie 2024 (data la care a fost achitată integral suma stabilită prin hotărârea judecătorească), penalitatea de 0,3% din suma restantă de 22 800,00 de lei (26 600,00 lei – 3 800,00 lei achitată pe 9.09.2024), pentru fiecare zi întârziere (35 zile), în total suma de 2 394,00 de lei (22 800*0,3%*35).

44. Prin urmare, instanța dispune încasarea sumei de 2 815,80 de lei (421,80 + 2 394) cu titlu de penalitate din contul pârâtei, Instituția Timpurie nr. 26, în beneficiul reclamantului, *****.
45. Cu privire la repararea prejudiciului moral, reclamantul ***** a solicitat drept recompensă încasarea sumei de 3 800,00 de lei, invocând că, de la începutul conflictului, a fost supus amenințărilor din partea conducerii Instituției Timpurie nr. 26, fapt ce i-a cauzat o stare continuă de stres.
46. În conformitate cu prevederile art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.
47. Conform prevederilor art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea

despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

48. Instanța de judecată reține că deși reclamantul a invocat existența unor amenințări și comportamente inadecvate din partea conducerii instituției pârâte, nu a prezentat probe care să confirme aceste afirmații, or cel care formulează o pretenție trebuie să o și dovedească.
49. De asemenea, instanța constată că elementele invocate de reclamant, precum condițiile de muncă după restabilirea sa în funcție, refuzul directoarei de a comunica într-o limbă preferată sau comportamentele ostile, nu au fost probate în mod corespunzător, iar invocarea prejudiciului moral rămâne la nivel de presupuneri.
50. Totodată, instanța reține că solicitarea reparării prejudiciului moral pe motivul unui salariu mic sau a existenței unui copil la întreținere nu constituie temei juridic pentru acordarea unei astfel de despăgubiri.
51. Reieșind din prevederile legale enunțate supra în coroborare cu argumentele reclamantului ***** și materialele cauzei, instanța ajunge la concluzia de a respinge cerința ultimului privind încasarea sumei de 3 800,00 de lei cu titlu de prejudiciu moral, considerând-o neîntemeiată, or nu au fost îndeplinite cerințele legale privind existența unui prejudiciu moral care să justifice acordarea sumei solicitate de reclamant.
52. În conformitate cu prevederile art. 353 din Codul muncii, salariaţii sau reprezentanţii acestora care se adresează în instanţele de judecată cu cereri de soluţionare a litigiilor şi conflictelor ce decurg din raporturile prevăzute la art.348 (inclusiv pentru a ataca hotărîrile şi deciziile judecătoreşti privind litigiile şi conflictele vizate) sînt scutiţi de plata cheltuielilor judiciare (a taxei de stat şi a cheltuielilor legate de judecarea pricinii). În acest caz se achită taxa de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.
53. La fel, potrivit pct. 1.1.1 din anexa nr. 2 a Legii taxei de stat nr.213 din 31 iulie 2023, reclamanții, persoane fizice sunt scutiți de la plata taxei de stat în acțiunile privind reintegrarea în serviciu, revendicarea sumelor de retribuire a muncii și alte revendicări legate de raporturile de muncă.
54. Iar, conform prevederilor alin. (2) a art. 2 al Legii taxei de stat nr.213 din 31 iulie 2023, taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. *Notă: „Art.2 al. (2) textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege.” şi textul „şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul” declarat neconstituţional prin HCC20 din 26.09.24, MO423-426/10.10.24 art.155; în vigoare 26.09.24”*.
55. Potrivit alin. (4) al aceluiași articol, taxa de timbru constituie 200,00 de lei.

56. Potrivit prevederilor art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.
57. Conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod de procedură civilă, taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. *Notă: „Art.84 al.(4) textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023." şi textul „şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul" declarat neconstituțional prin HCC20 din 26.09.24, MO423-426/10.10.24 art.155; în vigoare 26.09.24".*
58. În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
59. Din redacția art. 96 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură civilă, urmează că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
60. În speță, instanța a stabilit că reclamantul a achitat taxa de timbru în mărime de 200,00 de lei, fapt ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. QSG705*439957/A din 23 octombrie 2024. (f.d.2)
61. Totodată, instanța reține că reclamantul, *****, a fost reprezentat de avocatul Timofeeva Snejana (f.d.21), iar suma de 500,00 de lei pretinsă de reclamant pentru serviciile de asistență juridică este confirmată prin bonul de plată seria DAA nr. 69196027 din 23 octombrie 2024 (f.d.15) și este considerată echitabilă pentru tipul de servicii oferite de avocat.
62. Prin urmare, judecătorul ajunge la concluzia de a reține în obligația pârâtei Instituția Timpurie nr. 26, compensarea cheltuielilor de judecată suportate de către reclamant la înaintarea cererii de chemare în judecată după cum urmează, suma de 200,00 de lei cu titlul de taxă de timbru și suma de 500,00 de lei cu titlul de cheltuieli de asistență judiciară.
63. În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Instituția Timpurie nr.26 privind încasarea penalității, prejudiciul moral și cheltuielile de judecată.

Se încasează de la Instituția Timpurie nr.26 în beneficiul lui ***** suma de 2815,80 (două mii opt sute cincisprezece, 80) lei cu titlu de penalitate, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 500 (cinci sute) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul centru.

Președintele ședinței
judecătorul Octavian Dvornic